

Відповідні уявлення про форму і зміст права в певний період часу також незмінні, тому формалізація права, його критерії і заходів індивідуальної свободи надає характер все загальності для всіх суб'єктів і породжуваних ними правовідносин. В цьому контексті позитивне право як система правових норм виступає не лише в якості регулятивного інструменту суспільних відносин, але підсилене силою державного примусу (влади) стає загальнообов'язковим.

Суспільство і держава зобов'язані дотримуватися встановленого його постулатами співвідношення його прав і обов'язків, користуватися певними правовими гарантіями, підлягати відповідній юридичній відповідальності.

Корупція порушує системність і взаємопов'язаність правових норм, порушує правові гарантії. В корупційній державі закладені в правових нормах суб'єктивні права реалізуються основною частиною суспільства в обмежених межах, оскільки не забезпечені реальним дотриманням юридичних обов'язків іншими членами правовідносин і незахищені можливістю державного примусу до тих, хто перешкоджає їх реалізації. В корупційному суспільстві створюється лише видимість ролі права, як основного інструменту регулювання суспільних відносин.

Ба більше соціальна небезпека корупції проявляється у відсутності відповідної соціальної і юридичної відповідальності осіб – учасників корупційних відносин. Також аналізоване явище порушує взаємозв'язок особи і суспільства. Вчиняючи корупційні правопорушення, корупціонери свідомо починають дистанціюватися від суспільства, діючих і прийнятих в ньому соціальних норм, проявляючи тим самим негативне ставлення до самого суспільства.

Малій Микола Іванович,
директор правничої компанії

МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЇ КОРУПЦІЇ: СИСТЕМНИЙ АНАЛІЗ ДІЯЛЬНОСТІ ЛІ КУАН Ю

Аналізуючи досвід Сінгапурського мистецтва Лі Куан Ю, як запобігти і протидіяти корупції – слід звернути увагу на те, що часто в українських наукових дослідженнях, а також засобах масової інформації (пресі, радіо, телебаченні і світовій павутині – інтернеті) неправильно трактується сутність сінгапурського чуда по запобіганню і протидії корупції, яке здійснив Лі Куан Ю зі своєю командою в Сінгапурі. Водночас автори, які досліджують і коментують антикорупційні стратегії Лі Куан Ю реально неправильно тлумачать і вочевидь перекручують сутність сінгапурського чуда по запобіганню і протидії корупції та вводять в оману українську громадськість. А як же в реальності було досягнуто успіху в подоланні корупції в цій країні, яка сьогодні займає восьме місце у світовому рейтингу індексу сприйняття корупції? Як бідна на той час країна Сінгапур подолалацестрашне зло, тобтоіржувлади? [1, с. 223].

Узагальнений міжнародний досвід діяльності органів державної влади провідних країн світу (Данії, Фінляндії, Швеції, Сінгапуру) по протидії корупції свідчить про те, що здійснити це чудо при бажанні можна реально дуже просто і надзвичайно швидко. А не десятки років, як нас переконують «відомі» українські політики та їх політтехнологи, комунікатори психофізіологічного впливу на масову свідомість.

В зв'язку з цим Олександр Усанін справедливо зазначає, що в момент набуття незалежності Сінгапур становив собою маленьку бідну країну, якій доводилося імпортувати навіть прісну воду і будівельний пісок. А сусідні доволі могутні країнитакі як Індонезія, Малайзія і Таїланд були налаштовані не дружельно, а третя частина населення Сінгапуру взагалі симпатизувала тільки комуністам і їх криміногенній ідеології. І взагалі як треба було вміти професійно, грамотно розробити стратегію діяльності уряду в такій критичній криміногенній ситуації та ще й побудувати успішну країну в цьому жорстокому світі?

Відповідь дуже проста. Відомо, що себе і своїх соратників та однодумців Лі Куан Ю характеризував як «групу буржуазних лідерів, які отримали англійську освіту». І вони за декілька років створили дійсно чудо, тобто побудували країну в якій практично немає корупції, злочинності, наркотиків.

Сьогодні Сінгапур – чудова країна з високим рівнем життя, прекрасною освітою, одним з найкращим в світі медичним обслуговуванням і багато, багато нового, інноваційного, креативного втілено цими творцями в реальнее життя своєї країни. Їх мрії здійснилися!

Практика показала, що секрет досягнення успіху Лі Куан Ю в протидії корупції дуже простий, реальний і надзвичайно швидкий. Стосовно того як він досягнув успіху у запобіганні і протидії корупції Лі Куан Ю сам зазначив так, що «У мене було тільки два шляхи. Перший: красти і вивести друзів і родичів в списки потужного ділового часопису Forbes, але при цьому залишити свій народ на голій землі. Другий: служити своєму народу і вивести країну в десятку кращих країн світу. Я вибравдругий шлях...» повідомив Лі Куан Ю. Реальна практика свідчить, що він цього досягнув [2, с. 255].

І дійсно мрії, думки, ідеї, інновації, «ноу-хау» цього урядовця, які сформували стратегію, тактику і мистецтво запобігання і протидії корупції визначені, як пріоритет розвитку Сінгапуру себе виправдали. Сінгапур сьогодні одна з найуспішніших країн світу, а народ цієї країни гордиться ідеологією реалізованою Лі Куан Ю і його командою, яка вивела бідну країну в десятку найкращих і найуспішніших країн світу. Його ВВП складає 372,07 мільярдів USD (2019), а Індонезії – 1 119,19 мільярда USD (2019), Малайзії – 364, 70 мільярда USD (2019), Таїланду – 543, 65 мільярда USD (2019), України – 153, 78 мільярда USD (2019).

А ще 60 років тому ВВП Сінгапуру складав 704,5 мільйонів USD (1960), а Індонезії – 5.668 мільярда USD (1967),

Малайзії – 1.916 мільярда USD (1960), Таїланду – 2.761 мільярда USD (1960). Очевидним є те, що тут коментарі є зайвими.

Вважаємо, що в своїй діяльності органам державної влади (законодавчої, виконавчої і судової) та місцевого самоврядування доцільно використовувати набутий досвід Сінгапуру та інших провідних країн світу з метою запобігання і протидії корупції.

Аналізуючи шляхи подолання корупції очевидно можна дійти до висновку, що вирішення завдань, пов'язаних з подоланням в Україні тимчасової економічної кризи, викликаної не лише втратою частини території та веденням воєнних дій на Сході країни, але й наявністю високого рівня корупційної злочинності, а також реальним станом глибинних структурних пороків вітчизняної економіки. Очевидно, що така криміногенна ситуація в країні вимагає термінових радикальних дій, зокрема, системного аналізу економічних важелів впливу на всі сфери суспільства, а також консолідованої інвентаризації всієї ресурсної бази нашої держави.

Список використаних джерел

1. Біленчук П.Д. Електронна цивілізація: інноваційне майбутнє України: монографія. / П.Д. Біленчук, М.М. Близнюк, О.Л. Кобилянський, М.І. Малій, Ю.О. Пілюков, О.В. Соболев, за заг. ред. П.Д. Біленчука -К.: УкрДГРІ, 2019. 284 с.

2. Біленчук П.Д. Е-суспільство: цифрове майбутнє України. Монографія. / П.Д. Біленчук, О.Л. Кобилянський, М.І. Малій, та ін.; за заг ред. П.Д. Біленчука. 2-ге вид. переробл. Київ: УкрДГРІ, 2019. 292 с.

Марков Михайло Миколайович,

професор кафедри оперативного-розшукової діяльності Національної академії внутрішніх справ, кандидат юридичних наук, доцент

РОЛЬ ДЕРЖАВИ В ЗАПОБІГАННІ ТА ПРОТИДІЇ КОРУПЦІЇ

За останні роки рівень корупції в Україні виріс і став однією з гострих та найактуальніших політичних, економічних, правових та передусім загальносоціальних проблем сучасності. Однозначною є думка, що корупція це проблема, розв'язання якої для багатьох країн є надзвичайно важливою справою. Це повною мірою стосується України, високий рівень корумпованості яку визнано її політичним керівництвом, законодавчим органом, вітчизняними та зарубіжними аналітиками, відповідними міжнародними інституціями.

В сучасних умовах корупція є чинником, який загрожує національній безпеці, конституційному ладу та й стабільному функціонуванню держави загалом. Корумповані відносини все більше витісняють правові, етичні зв'язки між людьми, із аномалії поступово перетворюються у норму поведінки та спосіб вирішення питань між різними категоріями громадян. Проблема протидії корупції – це, насамперед, проблема політичного керівництва держави, яке визначає